

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

altsaa har vist sig, at man paa Grund af den store Kornhøst maa regne med, at vi ikke behøver saa forfærdelig meget indført Korn, har vi i hvert Fald foreløbig indført Importforbud for forskellige Foderkornsorter. Dernæst kan man støtte Eksporten. Det kan ske paa den Maade, at der gives Tilladelse til Indførsel af Foderkorn udefra som Erstatning for Korn, man vil eksportere, mod nedsat Afgift. Der er truffet den Bestemmelse, at man kan faa Afgiften nedsat saa stærkt, at man kun skal betale 10 pCt. af den normale Afgift; og da der staar i Loven: til nedsat Afgift, synes jeg vanskeligt, man kan gaa videre, naar man skal holde sig inden for Lovens Grænser.

Trods disse Foranstaltninger viser det sig alligevel, at det er meget svært for de kornsælgende Landmænd at opnaa de Priser, der er fastsat i Kornloven. Det hænger sikkert sammen med, at vi ikke skal bruge ret meget Korn ud over det, vi selv avler, men det hænger naturligvis ogsaa sammen med, at man lige efter Høsten faar mere Korn frem til Salg, end der er Købere til. For at stimulere Kornpriserne yderligere er det da, man her foreslaar Indførelse af Indmalingstvang for Rug og Hvede til Menneskeføde. Indtil dette Forslag gennemføres, hvilket forhaabentlig vil ske i Løbet af kort Tid, gælder der en Slags Importforbud ogsaa for Korn til Menneskeføde. De, der har med Melfremstilling o. s. v. at gøre, har imidlertid ment, at det var mere praktisk med Indmalingstvang end at fortsætte med et delvis Importforbud. Man maa jo gaa ud fra, at man ikke kan naa til udelukkende at bruge dansk Korn, i alt Fald ikke foreløbig; saa maatte man sikkert ind paa Dyrkning af lidt andre Sorter, og maaske skulde der ogsaa flere Erfaringer til, end man har i Øjeblikket. Men man er fra alle Sider enig om, at Anvendelse af dansk Korn i større Omfang end tidligere kan gennemføres.

Lovforslagets Hovedbestemmelse findes i § 1, hvor det hedder, at enhver Møller i al den Hvede, som han formaler til Menneskeføde, skal indmale dansk Hvede med mindst 40 pCt. i November Maaned d. A. og med 50 pCt. i Tiden derefter. Det er dog foreslaaet i Stk. 2, at Ministeren efter Forhandling med Landbrugsraadet kan ændre fornævnte Procentsatser, hvis det viser sig, at de er for høje, saa at der bliver Mangel paa Korn og Priserne gaar over de i Kornloven fastsatte. Omvendt kan Procentsatserne forhøjes, dersom det viser sig, at de

ikke er tilstrækkelige til at faa Priserne omkring Kornlovens Priser.

I §§ 2 og 4 foreslaas det at bemyndige Ministeren til at fastsætte Procenterne med Hensyn til Rug og med Hensyn til Mel, der indføres her til Landet. Man har ikke ment det muligt i selve Loven allerede nu at fastsætte Procentsatserne, men man har ment, det var tilstrækkeligt at give Ministeren en saadan Bemyndigelse.

Forslaget er vedtaget saa godt som enstemmigt i Folketinget, og da det gerne skulde træde i Kraft til 1. November, vil jeg anbefale det til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Landsting.

Jensen-Aale: Som den højtærede Landbrugsminister nu har gjort Rede for, gaar det foreliggende Lovforslag ud paa at gennemføre en Pligt til at iblande dansk Korn i det indførte Korn. Det er en Støtteforanstaltning, en Stimulans kan man sige, over for de dalende Priser, som den store Høst har medført, altsaa en Foranstaltning, som i væsentlig Grad kommer de større og de store Landbrug til gode, medens de mindre Landbrug og Landbrugene paa de daarligere Egne samt Forbrugerne vel nok kunde synes, det var at foretrække, at Priserne holdt sig saa langt nede som muligt. Da mit Parti mener, at vi godt kan være tjent med denne Iblanding af dansk Korn til Menneskeføde, vil vi gerne medvirke til, at Lovforslaget kan gennemføres hurtigst muligt. Man skulde jo egentlig have tænkt sig, at et saadant Forslag kunde være gaaet meget let gennem den høje Rigsdag, men det har ikke været Tilfældet. Der er gjort nogle Indvendinger mod selve Forslaget, men jeg synes ikke, de har været af særlig stor Værdi. Det skal jeg dog ikke komme nærmere ind paa.

Nu foreligger Lovforslaget jo for os i den Skikkelse, i hvilken det er vedtaget i Folketinget, og det er det, vi maa tage Stilling til. Der har i Folketinget været en meget stor Debat om dette Forslag, hvorunder man har drøftet næsten alle Priser mellem Himmel og Jord. Hvorfor man har gjort det, ved jeg ikke, men jeg skal naturligvis ikke give mig til at parlamentere med det andet høje Ting, for saa vilde jeg antagelig blive stoppet af den højtærede Formand. Jeg vil dog gerne fremsætte nogle enkelte Bemærkninger vedrørende den Debat, der har været ført i Folketinget.

Det Spørgsmaal, der i særlig Grad var Genstand for Behandling i Folketinget, var naturligvis den usædvanlig store Høst,